

PAVOUÄŒEK - 3.

ÄšterÄ½, 13 Ä•erven 2023

Jakubâ€žTak lez,â€œ Ä™ekl Honza a postrÄ•il Jakuba smÄ›rem k dÄ-Ä™me v plotu. Na druhÄ© stranÄ› uÄ¾ Ä•ekal metalÄ›k BudÄ-k i hromotluk Zetor. KdyÄ¾ Jakub po Ä•tyÄ™ech dÄ-rou prolÄ©zal, sundal si hubenÄ½ metalÄ›k bundu a dÄ›lal, jakoÄ¾ je toreador. â€žNech toho,â€œ Ä™ekl Jakub vztekla a odstrÄ•il bundu od svojÄ- hlavy. Strach v nÄ›m zaÄ•al zÄ›pasit se zuÄ™ivostÄ-. Ten poskakujÄ-cÄ- idiot mu totiÄ¾ bundou zakrÄ½val vÄ½hled do hustÄ© trÄ›vy pÄ™ed nÄ-m. Co kdyby v nÄ- lezl pavouk a on na nÄ›j sÄ›hl? Musel se soustÄ™edit na to, kam poklÄ›dÄ› ruce. NechtÄ›l, aby ho zase nÄ›co kouslo. Ne. Znova ne. ProstÄ› ne.

â€žTo vole, pacient je nÄ›jak vzpurnej,â€œ zasmÄ›l se BudÄ-k a kopnul do nÄ›j. Jakub se po zÄ›sahu svalil na bok, ale pak se neÄ•ekanÄ› prudce vymrÄ›til zpÄ›t na nohy. Byl pÄ™ipravenÄ½ dÄ›t svÄ©mu trÄ½zniteli pÄ›stÄ- a pak zaÄ•Ä-t utÄ-kat. NÄ›kam, kamkoli. Ale na zarostlou zahradu mezitÄ-m prolezl i Honza. Jeho pohled v Jakobovi spÄ›lil jakoukoli nadÄ›ji, Ä¾e mÄ› Ä›janci utÄ©ct. Byl v pasti. MusÄ- se z toho vymluvit.

â€žHele, kluci, uÄ¾ toho nechÄ›me, jo? Nechte mÄ› jÄ-t, nic jsem vÄ›m pÄ™ece neudÄ›lal,â€œ zasÄ-pal. PoÄ™Ä›d nemohl uvÄ›Ä™it, Ä¾e ho ten kluk skoro uÄ›krtil.

â€žPÄ™ece bys neodeÄ›jel jeÄ›tÄ› neÄ¾ tÄ› uzdravÄ-me, kÄ›mo,â€œ Ä™ekl Honza a ukÄ›zal smÄ›rem k oprÄ½skanÄ©mu domku. â€žUÄ¾ jsme skoro na mÄ-stÄ›, tÄ›mhle je tvÄ›j nemocniÄ•nÄ- pokoj. Jdi.â€œ

Jakub se na nÄ›j nervÄ¾znÄ› podÄ-val, pak pÄ™ejel oÄ•ima na BudÄ-ka, kterÄ½ si opÄ›t oblÄ©kal bundu a ironicky se na nÄ›j Ä›klebil. Jakub to zkusil jeÄ›tÄ› jednou, tentokrÄ›t mluvil pÄ™Ä-mo na propocenÄ©ho Zetora, kterÄ½ postÄ›val stranou a tvÄ›Ä™il se, Ä¾e by byl radÄ›ji nÄ›kde jinde. InstinktivnÄ› vycÄ-til, Ä¾e i kdyÄ¾ ten hromotluk nenÄ- zrovna gÄ©nius a asi se rÄ›d pere, tohle tÄ½rÄ›nÄ- pÄ™ekroÄ•ilo nÄ›jakÄ½ pomyslnÄ½ prÄ›h toho, co povaÄ¾uje za srandu.

â€žFakt, kluci, jÄ› uÄ¾ pÄ›jdu, jo? Nic na vÄ›s neÄ™eknu, prostÄ› to odmÄ›vnem, jo?â€œ Ä™ekl Jakub.

Zetor nic neÄ™Ä-kal, jen si otÄ™el pot z Ä•ela. Bylo horko, coÄ¾ ve spojenÄ- s jeho nadvÄ›hou neÄ›lo dobÄ™e dohromady. MÄ-sto nÄ›j se ozval opÄ›t Honza.

â€žJasnÄ› Ä¾e pÄ›jdeÄ› domÄ- za maminkou, Kubo. Ale aÄ¾ po lÄ©Ä•Ä›. UdÄ›lÄ›me z tebe novÄ©ho muÄ¾e,â€œ usmÄ›l se. â€žJdi,â€œ Ä™ekl znova a ukÄ›zal smÄ›rem k domu. Jakub Ä›jel. Pomalu.

â€žDÄ›lej,â€œ strÄ•il do nÄ›j zezadu BudÄ-k. Jakub mÄ›lem upadl. CÄ-til, jako kdyby mu nÄ›kdo postupnÄ› nahrazoval svaly kousky vaty. S hrÄ-zou si vÄ›Ä-mal nejen pavuÄ•in na domÄ›, ale hlavnÄ› vÄ›judypÄ™Ä-tomnÄ½ch malÄ½ch otvÄ›rkÄ- v trÄ›vÄ›, obalenÄ½ch jemnou sÄ-tÄ- pavuÄ•in.

Ä©tyÄ™i chlapci obeÄ›li dÄ-m, a zastavili se u malÄ½ch dvÄ-Ä™ek do sklepa v jeho zadnÄ- Ä•Ä›sti. NepatÄ™iÄ•nÄ› zÄ›Ä™ivÄ› modrÄ› barva se z nich olupovala v dlouhÄ½ch cÄ›rech.

â€žTak jsme tady. VaÄ›je lÄ©Ä•ebnÄ›j cimra Ä•ekÄ›,â€œ Ä™ekl Johhny. Vyndal z petlice pootevÄ™enÄ½ visacÄ- zÄ›mek a se skÄ™Ä-potem dveÄ™e otevÄ™el. ZpÄ™etral pÄ™itím nÄ›kolik starÄ½ch pavuÄ•in, plnÄ½ch mrtvÄ½ch hmyzÄ-ch tÄ›lÄ-Ä•ek. Po zdi pÄ™ebÄ›hl obrovskÄ½, masitÄ½ kÄ™iÄ¾Ä›k. Jakobovi se prudce rozbuÄ›jilo srdce. AniÄ¾ si

to uvádomil, zaal divoce zatnat a otvrat pásti.

Neženene. Prosim, nedlejte to. Kluci, prosim!

Honzv smá v teá spáj páipomnal ájkleb. Duhovky jeho modrách oá- skoro páestaly bázt vidát, jak mávl vzrujenm/ rozájá-en zorníky. Vypadal jako narkoman, která si náco ájlehl. Nebo jako dámon.

Padej dovnitá, áekl a prudce do postráil smárem ke dveám. Jakub zájkobrtnul o vlastná- neposlouchajcá- nohu a upadl. Uá báhem vstáiváná- se z podáepu pokusil rozbáhnout pryá. Honza a Budá-k ho chytili a tlaáli ho k temnámu otvoru do sklepa. Vzpral se tak prudce, áe ho tam nemohli dostat. Povedlo se mu kopnutám- dveám zase zavám-t. Honza se otoáil na Zetora a vztekle zával: ážPoá sem, ty blbej tlusáochu! Neám a áapni ho! á Tlouáitá-k se chvá-li nehábal, ale pak se odhodlal, páámíájel k nim a popadl Jakuba za vlasy a za triáko. I kdyá Jakubovy nadledvinky pumpovaly adrenalin do jeho krve a svalá jako zbásilá, nemávl proti jejich spojená sá-le ájanci. Budá-k znovu otevámel dveám a zbylá- dva chlupci Jakuba natlaáli ke schádkám do sklepa.

Pokusil se záámíáet o pomoc, ale dokázal ze sebe vydat jen ochraptáivá skátek. Vstup do sklepa byl vysoká asi jen metr a pál a tak se mu v nich podaámilo jeáitá na chvá-li záámíá-áit, ale Honza ho nemilosrdná kopnul patou do bátmicha a Jakub pozadu spadl dovnitám. Hlavou se bolestivá praátil o horná- rájm dveám- a pak uá se jen kutájel ze ztrouchniváivá schodá dolá, do sklepa, do tmy.

Dole si pámi pájdu vyrazil dech, takáe chvá-li nemohl vábec dáchat, coá jeáitá zvááilo jeho paniku. Vájel se v káméá po zemi a mávl pocit, áe se udusá. Áe umá-rá. Pak se koneáná sá-pavá nadechl vzduchu, která byl plná zvá-ámenáho prachu a zatuchliny. Ášplná dezorientováná vyskoáil na nohy a o znovu se o náco praátil do hlavy. Zakolábal se a pakáipak uá byla jenom tma.

Adam

Adam se cestou k zahrádkáám ská kolonii i páes vedro a ánavu z tráínku docela zmáitoámil. Vá-áa mu jednou áámá-kal, áe mu neámá-ká Kostáj Nesmrtelná jako ostatná- kváli tomu, áe je tak vychrtlá, ale protoáe je snad zkurvená nezniáitelnej nebo co. Adam na to áekl, áe je to pravda, áe máj svoji smrtelnost schovanou v tajemnáém vejci, coá vyvolalo spoustu náisledujácá-ch vtipá o jeho ážtajemnách chlupatách vejcá-chá.

Kdyá tedy doájel k cestá do zahrádkáám ská kolonie a potkal ty támi hajzly, byl uá zase docela v pohodá. Sedáli na opráiskanám ájestihrannám kolotoá a povádali si. Na jejich pomáry nezvykle tíáje.

Kdyá ho uvidáli, vájichni támi ztuhli a páestali mluvit. Koukali na nájá! ne, zárali na náj, to je páesnáájá- Zárali a mláeli.

Proá tu sakra ze vájech móánách lidá- na sváitá potkáj zrovna tuhle partiáku? Sakra!

Á iroko daleko nebyl nikdo jinÁ½ a cesta k opuÁjtÁ½m zahrÁjckÁjm navÁ-c vedla kolem nich. Adam pokraÁoval v chÁzi a zastavil se pÁ™-mo pÁ™ed nimi. Byl napjatÁ½ jako struna. VzpomÁnka na jejich poslednÁ- velkÁ½ stÁ™et byla poÁ™Ájd hodnÁ½ Á½ivÁj, i kdyÁ½ uÁ½ to byl rok. I upomÁnka na to setkÁjnÁ- â€“ velkÁj rudÁj jizva na jeho ÁjlachovitÁ™m pÁ™edloktÁ- â€“ byla poÁ™Ájd vidÁt. Asi uÁ½ ji tam bude mA-t napoÁ™Ájd.

â€žNeÁjel tudy Kuba VyskoÁil?â€œ Á™ekl bez pozdravu, ostÁ™ej, neÁ½ chtÁl.

â€žKdo?â€œ Á™ekl BudÁ-k a nervÁznÁ si urovnal bundu, kterÁj mu byla velkÁj a ve kterÁ© se musel v ÁervnovÁ™m vedru neuvÁÁ™itelnÁ pÁ©ct.

â€žKuba z ÁjÁka. Ten brejlatej blonÁÁjk,â€œ Á™ekl Adam. â€žTen co se bojÁ- pavoukÁ,â€œ dodal jeÁjtÁ, protoÁ½e o tomhle si teÁ povÁ-dala pÁlka Ájkoly. Kuba se proslavil tÁ-m nejhorÁjÁ-m moÁ½nÁ½m zpÁ sobem. BudÁ-k a Zetor vypadali znervÁznÁli jeÁjtÁ vÁ-c.

Adam instinktivnÁ vycÁ-til, Á½e se tu nÁco stalo.

PodÁ-val se na Honzu BudÁ-nskÁ©ho, kterÁ©mu ti jeho retardovanÁ- kÁjmoÁji Á™Á-kali Johnny.

CÁ-til, jak se v nÁm okamÁ½itÁ rozhoÁ™ela starÁj nenÁjvist. Ten hezounek tiÁje zÁ-ral zpÁt, viditelnÁ pÁ™ekypujÁ-cÁ-stejnou emoci. Odpor mezi nimi se dal takÁ™ka nahmatat. Adam si vÁjimpl, Á½e Honza mAj zatnutÁ© pÁsti. Pak si uvÁdomil, Á½e on dÁliÁj to samÁ©.

A Á½e si nevÁdomky stoupÁj do obrannÁ© bojovÁ© pÁzy kÁkutsu-dachi. PÁ™ipravenÁ½ kopat a rozdÁjvat pÁsti. StejnÁ jako minule. TeÁ ale byl lÁ©pe pÁ™ipravenÁ½. A skoro o deset centimetrÁ vyÁjÁjÁ- neÁ½ pÁ™ed rokem.

Tohle nebyla obyÁejnÁj nenÁjvist mezi dvÁma kluky v pubertÁ. Bylo to, jako kdyby se k sobÁ pÁ™ibliÁ-Á½ily dvÁ protikladnÁ© sÁly.

Ticho pÁ™eruÁjil pÁ™eskakujÁ-cÁ-m hlasem BudÁ-k: â€žSem snad jeho zasranej fotr nebo co? NevÁ-me, kde je.â€œ Honza na nÁj obrÁjtil zuÁ™ivÁ pÁ™imhouÁ™enÁ© oÁi. Ten pohled jasnÁ Á™Á-kal â€ždrÁ½ klapaÁku, ty idioteâ€œ. Adama zaujala ta formulace.

NevÁ-me kde je. To mnoÁnÁ© ÁÁ-slo. ZnÁlo to divnÁ.

â€žTakÁ½e jste ho vidÁli?â€œ zeptal se.

â€žJo, vidÁli jsme ho,â€œ Á™ekl Honza a bylo vidÁt, kolik ÁsilÁ- ho stojÁ- mluvit klidnÁ. â€žAsi pÁ™ed hodinou tu proÁjel. Á el nÁkam k sÁ-dliÁjti.â€œ

â€žNa sÁ-dliÁjti nenÁ-, tam jsem ho uÁ½ hledal.â€œ

â€žTak si asi hledal ÁjpatnÁ,

Sherlocku. Tvoje teploušské lžiska tam pátmed chvilá- Ájla, á€œ Á™ekl Honza a ironicky se zašklebil.

Tahle poznámka zmenšila v partě
nášilná-ká napřtá-

Zasmáli se a Budá-k pátmihodil:
á€žTá™eba se pátmed nim ta jeho homolžiska schováivá. á€œ

á€žJasná, á€œ Á™ekl Honza. á€žJdi si s
nim hrájt na schováivanou na sÁ-dliájtá. Tam pátmihová-vá. á€œ

á€žPátmiteplá-vá, á€œ Á™ekl Budá-k a
vájichni se zase zasmáli.

Adam tušil, á€¾e uá¾ z nich nic
dalšá-ho nedostane.

Ale byl si skoro jistá½, á¾e náco
skrá½vajá-. Á½e náco provedli, a snašá- se to zamluvit. Pomalu se otošil a šjel
smárem k zahrádkášská kolonii. Partu poátšid koutkem oka sledoval, pokud by na
náš chtáli nešekaná zaštošit ze zálohy.

á€žKam jdeš? á€œ zakášiel na náš
Honza. á€žÁ-kal jsem ti, á¾e šjel zpáitky na sÁ-dliájtá! á€œ

á€žStejná se tu radšji
porozhlá-dnu, á€œ Á™ekl Adam. Nechali ho já-t. Dobá™e, pomyslel si Adam. Kdyby po máš
skošili, dopadlo by to velmi špatná.

Pro máš, ale i pro náš. A ty sršš
to vá-

Vyrazil po travou zaršstajá-cá-
cestá mezi polorozpadláš zahrádky. Srdce mu ješitá chvilá-li zbášile bušilo, ale
kdyš se pátmesvášiel, á¾e ho nesledujá-, trochu se uklidnil a opáš se soustá™edil na
hledšná-

Prochodil celáš okolá-, nakukoval na neudrššovanáš zahrádky pátmes ploty a
nezastášienáš keá™e, ale ani po hodináš Kubu nikde nenašiel.

Nakonec s pocitem trapnosti náškolikrášit hlasitáš zavolal Kubovo jmášno. Nic,
áššdnáš odpovášš. Vzadu v hlaváš ale cš-til zvlššitná-, nepáš-jemná½ pocit, á¾e se nášco
stalo. Nášco špatnášho. Ale tady uá¾ Kuba asi opravdu nebyl.

Á½e by se opravdu obloukem vršštil na sÁ-dliájtáš?

Kdyš uá¾ si ášš-kal, á¾e pátjde zpáš na sÁ-dliájtáš, uvidáš, jak se k nášmu klššitváš
blá-šš- rozloššitáš postava jednoho z ššenáš gangu.

Zetor byl propocená½ a nebylo to jen z horka.

Vypadal nervšznáš a náškolikrášit se bášhem chšze ohlášdl pátmes rameno, jestli za
náš-m nikdo nejde. Adam si nedokášzal vybavit, jestli ho vlastnáš náš kdy vidáš

samotného.

Vždycky byl nalepený na své chytřejší kamarády, jako vraní zmeznický pes.

Bez nich vlastně nevydal a tak nepřítelsky.

Adamovi spíše připomněl velkého, nemotorného medvěda.

Založil si ruce na prsou a čekal, až k němu Zetor dojde.

Tohle bude zajímavé!

pokračují - ve středě

NIKOLA BORNŮ